

Попріки

Микола Костомаров

Що я з тобою
Маю робити,
Що ти не хочеш
Мене любити?

Чи за тобою
Все жалкувати,
Чи все кохання
Позабувати?

Я ж тебе, дівко,
Любив, як душу,
А ти казала,
Що я сміюся.

Я ж тебе, дівко,
Кохав, як око,
А ти гадала,
Що то нароком.

Хай мене візьме
Лиха година,
Коли є в мене
Інша дружина!

Не біжи, мила,
Серденько моє,
Будем любиться
Вп'ять ми обоє.

Я ж тебе, дівко,
Буду любити,
Буду всім серцем
Тебе жаліти.

Коли ж ти з жалю
Наробиш сміху,

Я тобі скажу:

— Хай тобі лихо!